

17/11/51
מ.פ

2433/6

4/943/1/11

Doc 2367

26/11/51 - 11K

בריטל,
ו' בניסן תשי"א.
12 באפריל 1951.
592/344/5

אל : המנהל הכללי, משרד החוץ.
העקו: מנהל המחלקה למערב אירופה.
מאח : ציר ישראל, בריטל.

הנדון : שיחה במשרד החוץ ההולנדי.

הייתי אחמול כהאג וזיחה לי שיחה במשרד החוץ ההולנדי עם מנהל המדור למזרח התיכון, מר דינגמנס. זאת הייתה שיחה מוקדמת למגישה פורמלית יותר שתחילת בשבת, ה-14 באפריל בשעה 10:30, עם מר בון, המנהל הכללי של המשרד המלא אה מקומו של מר סטיקר שיש לו תפקידים אחרים.

נעזרה הרבה בשיחתי ע"י מאמר מאד נוח ומלא הבנה שנחתרם ב"סטימט" ב-10.4.51 בכותרת "אל-חמה". הסברה לי מר דינגמנס את העניין, ושאלה שנשאלה על ידו ונשמחה הייתה בניסוח כזה: "אני מסכים שמפעל הייבוש שלכם בחולה היא עבודה אזרחית ומסכים שעם רעב לקרקע כמו עמכם - ומי יותר מאתנו מבין לכם - מוכרח לפרוץ כל שעל קרקע פן הביצות. אני מסכים גם כן שראש שבעת השוטרים הייתה מרובוקציה. אולם אני מוכרח לחסס אם פעולה התגבול, המבוצעת על ידי כוחות צבא, היא לא המרה ניצחה של הסכם שביחה הנשק, ואם פעולה כזאת באוירה של מתיחות כזו מתקבלת על הדעת ומתישבה גם עם הסכם שביחה הנשק וגם עם החתימה כזו של מדינות חברות באו"מ."

הוא חדגיש שעוד אינו מחייב את העמדה ושזתו רק שיחה לשם אסיפה חומר.

השובתי היחה לפי קו המברק שלך מ-49/100 עם הסברה שהיינו במצב של התגוננות. הערבים השודדים, הפולשים, המסתננים, הרוצחים, הירורים מן המאדב, אינם מתרשמים מתלונח שמגישים לועדת שביחה הנשק ולמועצת הבסחון, וזיחה לנו כבר נסיון מירושלים גומא. עד שלא מגיבים בשמחה המובנה לחט, לא כדאי להתקיף אלא כדאי למנוע. אה השנוח המקשים ללא עונשים, חט לא מפסיקים. מיד לאחר תגובה נספגת בירושלים, נמסקו היריות שעלו לנו בדמים ונפגשו ברמה גבוהה מצביאי הצבא כדי ליכנע הסדר.

השובחו של מר דינגמנס היחה של הבנה מבחינה פסיכולוגית, ושל הסתייגות מבחינה פוליטית. הודיע לי גם כן שלמי שעה לא נקבעה ישיבה של מועצת הבסחון וכי היושב ראש עומד במגע גם עם מר אכן וגם עם נציג סוריה.